

SELCE VESELCE

TEMA BROJA:

ŠKOLA KOJA JOŠ NIJE POŠLA U ŠKOLU

5. obljetnica OŠ Sesevetska Sela

IMPRESUM

SELCE VESELCE

Br. 3, god. III., (2012.)
List učenika OŠ Sesevetska Sela

Kontakt:

10360 Sesvete, Letnička 5
Tel.: 01/2043-900
Fax: 01/2043-903
E-pošta:
osnovna.skola.sesvetska.sela@zg.t-com.hr
www.os-sesvetska-sela-zg.skole.hr

Za izdavača:

Gordana Vojnović, ravnateljica

Glavna urednica: Nika Latinčić

Uredništvo: Lucija Maškarin, Lucija Rašić,
Antea Latinčić, Ana Antunović, Iva
Marčinković, Filip Španić, Anamarija Šitum,
Kristina Matekalo, Tea Brnić, Petra Špiranec,
Dunja Sabljak

Voditeljica: Diana Dolić, prof.

Stručna suradnica: Silviija Jurić, prof., dipl.
novinar

Fotografije: fotografija (voditelj Kristian
Letina, dipl. teolog) i novinarska skupina
NASLOVNA STRANICA: Lucija Maškarin, 5. b
ZADNJA STRANICA: Monika Filipović, 1. b

LEKTURA: Olgica Pavičić-Čović, prof., Renata
Kovačićek, prof., Silviija Jurić, prof., Diana
Dolić, prof.

GRAFIČKO OBLIKOVANJE: Vlatka Pavić,
inf.

TISAK: GMG GRAF GRAFIČKI ATELIER

IZ SADRŽAJA

2

- Škola koja još nije pošla u školu
- Porin za najboljeg novog izvođača godine
- Mateo Kovačić s nama na "poznatom terenu"
- Šuma moli i voli ČISTO

Riječ ravnateljice

Osvrt na pet proteklih godina rada OŠ Sesevetska Sela

Naša škola je danas, u odnosu na početak svojega rada 2007./2008. šk. god., povećala broj razrednih odjela s 24 na 28, radeći i nadalje u dvije smjene: parni i neparni razredni odjeli. U školi prevladava pozitivno i stvaralačko ozračje, što pripisujem starosnoj dobi učitelja. Naime, prosjek starosti učitelja je 38 godina. U nizu izvannastavnih aktivnosti, učenicima je na raspolaganju velik broj raznolikih sadržaja: likovna, keramičarska, foto, lutkarska, recitatorska i dramska grupa, mali botaničari, robotika, klub mladih tehničara, mali i veliki pjevački zbor, orkestar, engleska parlaonica te grupa građanskog odgoja. Učenici također mogu biti uključeni i u Globe, međunarodni projekt zapažanja meteoroloških promjena, te surađivati u stvaranju školskog lista *Selce veselce*.

U međuvremenu je osnovan školski klub *Sokol* i učenička zadruga koja redovito sudjeluje u smotrama te je prepoznata kao promicatelj učeničkih radova nastalih u raznim tradicijskim radionicama koje djeluju u izvannastavnom programu rada škole.

Učitelji i svi ostali djelatnici naše škole silno se zalažu na planu odgojnog djelovanja kod naših učenika, za čime iz godine u godinu prepoznajemo sve veću potrebu.

Iako je školska zgrada moderna građevina, u opremi učionica nedostaju tzv. "pametne ploče" i projektori, kako bi unutarjni prostor odgovarao vanjskom izgledu škole, a to je jedan od prioritetnijih zadataka u dogledno vrijeme.

Okoliš škole, koji čini školsko dvorište veličine 27 000 m² zelene površine, održava i njeguje pomoćno - tehničko osoblje uz pomoć naših učenika, učiteljica i roditelja od 1. do 4. razreda, tako da nabavljaju sadnice, sade ih te vode brigu o njima.

U školi, uz odrastanje, stječemo nova znanja i spoznaje, učimo kulturu ophođenja i komuniciranja, znamo se i veseliti svakom danu koji ćemo provesti u našoj velikoj školskoj zajednici. Neka tako potraje ubuduće!

Vaša ravnateljica Gordana Vojnović, prof.

Sesevetska Sela, svibanj 2012.

Škola koja još nije pošla u školu

Zvuči pomalo čudno, ali zaista je tako! Naša škola slavi tek 5. rođendan!
I još nije pošla u školu. Uz nju rastemo u znanju, a ona odrasta zajedno s nama.

5. rođendan naše škole

Škola kakvu želim već je tu,
u jednom malom kutu, kutu moje mašte,
i nikako da izađe,
i da se bolje snađe.

U mojoj maloj školi,
veselio bi se svatko,
uz dva sata na dan,
igrali bismo se
kao da je nečiji rođendan.
Torbe više ne bi bile teške,
ne bi bio ni problem ići u školu pješke.
Svatko bi išao na određeni sat,
na onaj koji voli,
baš u mojoj *super školi!*

Tako bi se zvala – moja škola mala...
Škola puna želja, radosti i veselja.

Lucija Maškarin, 5. b

Blagdan sv. Nikole

Sve što se događalo, sve u čemu smo zajedno sudjelovali, sve što smo obilježavali - dio je nas i naše škole

Još uvijek nas mogu "osvojiti" priče o dobrom svetom Nikoli koji dariva one koji su bili dobri. Vjerovali ili ne, svratio je i u našu školu.

Najmlađi među nama bili su i najuzbuđeniji!

Male glazbene poslastice

Božićni koncert

Božićni koncert u našoj školi održan je 12. prosinca 2011. Nastupio je dječji zbor župe svetog Antuna Padovanskog pod vodstvom učiteljice Jasminke Španić, naš školski zbor i orkestar, ali i neki solisti. Dječji zbor Antuna Padovanskog otpjevao je pjesme "Zdravo Marijo", "Rodio se Bog i čovjek", "Naš Božić je tu" te "Sretan Božić, Hrvatska", dok je školski zbor pjevao "Bijeli Božić", "Ajde, braćo, da idemo", "Happy

Tomislav Ivanković, 1. b

Christmas", a za kraj su svi, i pjevači i gledatelji, složno i u jedan glas otpjevali svima dragu pjesmu "Narodi nam se".

Važan dodatak pjesmama "Bijeli Božić" i "Happy Christmas" bio je naš školski orkestar pod vodstvom prof. Ante Gudelja, a u izvedbi naših solista: Magdalene Antolković (na violini), Katarine Šitum (na klaviru), Lare Mati (na violini), Nike Latinčić (na gitari), Ane Soldo, Helene Španić, Petre Bijelić, Antee Latinčić (na flautama), Mihaela Belasa (na gitari), Lucije Čukić (na klarinetu) te Ružice Matijević (solistica pjesme "Naš Božić je tu").

Ni bolest nije prepreka

Ovom prigodom dječji zbor Antuna Padovanskog pobrinuo se razveseliti svoga člana koji i te kako nedostaje: Barbaru Budeš, učenicu naše škole, koju je bolest spriječila da nam se pridruži i bude s nama stalno na subotnjim probama zbora. Tijekom koncerta vladala je ugodna, topla, božićna atmosfera kojoj je, kao i do sada, svojim prigodnim govorom još više pridonijela naša ravnateljica Gordana Vojnović.

Petra Škledar, 1. b

Petra Špiranec i Kristina Matekalo, 7. d

Sudjelovali smo u projektu udruge Zdenac

Odgoj u solidarnosti i za solidarnost

Predstavница udruge predstavila je projekt

Ove školske godine, 2011./2012., učenici i profesori naše škole uključeni su u projekt "Odgoj u solidarnosti i za solidarnost", koji provodi udruga Zdenac. Udruga Zdenac – Zdenac milosrđa, neprofitna je organizacija civilnog društva koja svoj rad temelji na kršćanskim vrjednotama.

Osnovana je 2003. godine u Splitu na inicijativu časne sestre i misionarke Ljilje Lončar, službenice Milosrđa, s ciljem da pomogne najpotrebnijima u Hrvatskoj i zemljama Trećeg svijeta.

Edukativna radionica

Projekt *Odgoj u solidarnosti i za solidarnost* namijenjen je odgoju školske djece. Projekt se sastoji od edukativnih radionica na kojima učenici usvajaju temeljne ljudske vrjednote i promiču ih osobnim djelovanjem u svom okruženju. Učenici na radionicama

Učenici su pozorno slušali

kroz igru i druge aktivnosti uče prepoznavati i uvažavati svoje i tuđe potrebe, poštivati različitosti i graditi skrbne odnose s drugima te zajedno

organizirati aktivnosti koje bi moralno, materijalno i duhovno podizale kvalitetu života cjelokupne zajednice. Projekt je počeo u rujnu 2011. godine, edukacijskim seminarom za profesore koji su se uključili u provođenje projekta. Na seminaru su se profesori upoznali s radom i ciljevima projekta "Odgoj u solidarnosti i za solidarnost" te kako uz pomoć priručnika za učitelje "Odgoj u solidarnosti" pripremati i provesti edukativne radionice. Radionice se provode na satovima razrednika i na nastavi vjeronauka.

Ekvador i Tanzanija

U prosincu 2011. godine učenici trećih i

petih razreda sudjelovali su na edukativnim radionicama, koje je održala udruga Zdenac u prostoru naše škole. Učenici trećih razreda

upoznali su život malih siromašnih Indijanaca zahvaljujući fotografijama i priči o dječjem vrtiću iz Ekvadora dok su učenici petih razreda upoznali život i školovanje siromašne djece Tanzanije. Učenici ostalih razreda pogledali su dokumentarni film o zaboravljenoj siročadi iz Tanzanije na nastavi vjeronauka i geografije. U sklopu projekta škola organizira i humanitarne akcije, pomažući tako onima kojima je potrebno.

Zdenac znanja - kumstvo

Učenici 6. b uključili su se i u projekt "Zdenac znanja - kumstvo" te skupljanjem novčanih priloga omogućili školovanje jednog tanzanijskog djeteta.

Učenici su kroz edukacijske radionice, sudjelovanjem u humanitarnoj akciji te kumstvom spoznali da u njihovom susjedstvu, ali i u svijetu postoji velik broj djece koja nemaju osnovne uvjete za svakodnevni život i školovanje. Uzrok tomu je siromaštvo.

Željka Kašnar, prof.

Akcija čišćenja okoliša u povodu Dana planeta Zemlje

Šuma moli i voli ČISTO....

Š U M A

M O L I

V O L I

Č I S T O

U povodu obilježavanja Dana planeta Zemlje, 21. travnja 2012., učenici naše škole sa svojim roditeljima i učiteljicama uspješno su proveli akciju čišćenja šume.

Akciju pod geslom "Složne ruke mogu sve" inicirala je i pomno organizirala Danijela Dujčić, učiteljica razredne nastave, a učenici 3. c razrednog odjela, kao i njihovi roditelji, bili su joj svesrdna podrška. Akciji su se pridružili i ostali učenici naše škole sa svojim roditeljima i učiteljicama.

Osmijehom opremljeni

Cilj akcije bio je pokupiti smeće koje su neodgovorni prolaznici bacali uz cestu koja prolazi kroz šumu između Sesevetskih Sela i Popovca. Opremljeni *tačkama*, grabljama, vrećama za smeće i zaštitnim rukavicama te osmijehom na licima i žarom u srcima, naši su učenici u potpunosti ispunili dogovoreni zadatak. Smeće su odložili na dvije velike hrpe, a ravnateljica škole, koja je u svemu sudjelovala, pobrinula se da se smeće odveze iz šume.

Naši učenici dokazali su da vjeruju u bolju budućnost planeta Zemlje i pozvali nas da naučimo nešto od njih. Kako svijest o važnosti očuvanja okoliša ne bi trajala samo jedan dan u godini, u šumi su nam ostavili podsjetnike: "Šuma je zdravlje, blago i sreća" i "Šuma moli i voli čisto". Dokažimo im da se njihov trud isplatio!

Projekt učenika produženog boravka

Proljeće - naš vrtić je

U školi sam sa svojim prijateljima sadila razno povrće i svi smo u tome sudjelovali.

Anamarija Kulaš, 1. a

Proučavali smo cvjetice, sadili luk i sijali mrkvu. Bili smo baš dobar tim. Bojali smo gume koje je moj tata donio.

Paola Raič, 1. a

Proljeće

Procvalo je cvijeće,
došlo je proljeće.
Nebo se plavi,
po travi hodaju mravi.
Djeca se igraju i vesele,
a med skupljaju pčele.
Naš vrtić je obrađen
i malom ogradom ograđen.

Učenici 1. c razreda u
produženom boravku

Proljeće oko nas

Došlo je proljeće,
lasta s juga dolijeće.
U gaju i na livadi
procvjetalo je cvijeće.
Visibabe male, veselo digle glave.
Ptice pjevaju u jedan glas:
proljeće je oko nas.

Lucija Grgić, 1. c

obrađen i malom ogradom ograđen...

Moji prijatelji i ja smo sadili vrt. Bojali smo gume i u njih smo sadili cvijeće. I jako smo sretni što smo to radili.

Zdenko Rajič, 2. b

Kad zima odlazi, tad proljeće dolazi. Kad proljeće dođe, tad ptice dolaze. I cvijeće cvjeta. Ljudi se vesele.

Fran Vidović, 1. a

Zima je prošla,
stiglo nam je proljeće.
Sunčecko viri,
zečić škilji,
cvijeće cvate,
dolaze nam i male laste.
Djeca se igraju,
loptu šutaju,
vesele se proljeću i cvijeću.

Paola Stjepić, 1. c

Ljubav

Ljubav je kada,
srce te svlada,
pa ne znaš kuda,
a htio bi svuda.
Ljubav je dio srca,
što ga nama krade
luda ljubav.
Ljubav je dio života,
nejasnog i jasnog.

Mario Roso, 5. b

Ptice se vraćaju s juga i cvijeće se budi.

Stefani Šebrek, 1. a

Svatko ima svoju „jaču“ stranu

Učenici naše škole pridružili su se natjecanjima na školskoj, općinskoj, županijskoj i međunarodnoj razini, te svojim znanjem, umijećem i sposobnostima postigli sljedeće rezultate:

RAZREDNA NASTAVA

Andrea Bukovčak, 4.-18. mjesto na općinskom natjecanju iz matematike (učiteljica Zorka Brekalo)

LUTKARSKA SKUPINA – Ana Marić, Lorena Grgić, Dejana Tiganj, Davorka Filipović, Katarina Begić, učenice 4. razreda, sudjelovale su na županijskom Lidranu (mentor Irena Koružnjak, učiteljica)

PREDMETNA NASTAVA

Matematika

Toma Runje, 5. a – 3. mjesto na općinskom natjecanju (mentor: Gordana Margetić, prof.)

Matej Boltek, 6. b – 1. mjesto na općinskom natjecanju i 21. mjesto na županijskom natjecanju (mentor: *Marijana Jozepović, prof.*)

Fizika – (mentor: *Vedran Bobšić, prof.*)

Anamarija Lukaček, 8.-42. mjesto na županijskom natjecanju

Danijel Bošnjak, 8.-43. mjesto na županijskom natjecanju

Josip Latinčić, 8.-64. mjesto na županijskom natjecanju

Geografija

Fran Topalušić, 5.-16. mjesto na županijskom

Josip Kukić, 8.-22. mjesto na županijskom (mentor: *Tanja Pavelić, prof.*)

Marija Vučemilo, 7.-16. mjesto na županijskom (mentor: *Željka Kašnar, prof.*)

Hrvatski

Danijel Bošnjak, 8.-17. mjesto na županijskom natjecanju (mentor: *Renata Kovačiček, prof.*)

Dorotea Gorupić, 7.-13. mjesto na županijskom natjecanju (*Olgica Pavičić*)

Pod vodstvom Branka Latasa, učitelja savjetnika zapažena su sljedeća postignuća:

INOVA MLADIH KASTAV

Tea Brnić zlatna medalja

KUP MODELARA ĐAKOVO (listopad 2011.)

Tea Brnić, Lucija Maškarin, Andrija Granić i Franjo P. - postigli su ekipno 4. mjesto.

MEĐUNARODNA INOVA ZAGREB (studeni 2011.)

Tea Brnić zlatna medalja

MEMORIJAL DAMIR ŠIŠKO (studeni 2011.)

Tea Brnić zlatna medalja; Franjo Požega brončana medalja; Lucija Maškarin zlatna medalja; Andrija Granić srebrna medalja

ŽUPANIJSKO NATJECANJE (ožujak 2012.)

Tea Brnić 4. mjesto

Magdalena Antolković 7. mjesto

Lucija Maškarin 15. mjesto

OPĆINSKO NATJECANJE „SIGURNO U PROMETU“ (travanj 2012.)

Ante Baćak, Valentina Kolak, Luka Barun, Dunja Sabljak, Leo Brleković, Cvita Kolak, Valentino Prđun, Leonarda

Čagljević = postigli su ekipno 3. mjesto

MEĐUNARODNA INOVA BANJA LUKA (travanj 2012.)

Ivan Keleminović srebrna medalja, Andrija Granić brončana medalja, Luka Leko brončana medalja, Filip Čibarić posebno priznanje, Mateo Jakšić posebno priznanje, Lucija Maškarin posebno priznanje

MEĐUNARODNA INOVA MLADIH ZAGREB (svibanj 2012.)

Tea Brnić srebrna medalja, Bruno Brnić srebrna medalja, Lucija Maškarin zlatna medalja, Franjo Požega

zlatna medalja, Filip Čibarić brončana medalja, Mateo Jakšić brončana medalja, Nikola Cindrić brončana

medalja, Luka Leko - zlatna medalja, Andrija Granić zlatna medalja, Petar Hegol - brončana medalja, Adnan

Prlja - brončana medalja, Filip Klarić brončana medalja, Dominik Kos - brončana medalja, Antonio Mužar

brončana medalja, Manuel Vidrić brončana medalja, Lovro Vitić brončana medalja, Karlo Kamenar

brončana medalja, Marijan Anton Stipanović brončana medalja, Josip Mijić brončana medalja, Bartol Brigić

brončana medalja, Matej Čabrača brončana medalja

Nagrada za najbolji školski ključovanje u Zadru 7 dana za četiri učenika

ŽUPANIJSKO NATJECANJE „SIGURNO U PROMETU“ (svibanj 2012.)

Ante Baćak zlatna medalja

Luka Barun - zlatna medalja

Dunja Sabljak - brončana medalja

GLOBE PROGRAM

Pod vodstvom mentora, prof. Vedrana Bobšića, učenici: Anamarija Lukaček, Ivan Keleminović, Danijel Bošnjak,

Josip Latinčić i Josip Kukić, zastupali su našu školu i u GLOBE PROGRAMU – međužupanijska smotra.

Na međunarodnom natjecanju iz matematike KLOKAN

BEZ GRANICA – sudjelovalo je 60 učenika iz naše škole od 2. do 8. razreda.

Veselim se njihovom uspjehu!

INOVA

Inova je natjecanje mladih inovatora u osmišljavanju novih i, kako samo ime govori, inovativnih stvari. Održava se na gradskoj, nacionalnoj i internacionalnoj razini, a izlagači su podijeljeni prema školi koju polaze (osnovna, srednja, fakultet). Svaki put kada sam bila na Inovi imala sam prilike vidjeti različite zanimljive stvari. Bilo je tamo od raznih robota i lightshowa do maketa mostova, gradova i sl. Imala sam prilike upoznati i učenike drugih škola. Mislim da je *Inova* zanimljiva i prolaznicima koji se baš i ne razumiju u svu tu tehnologiju, jer kad im mi (izlagači) objasnimo o čemu se radi, shvate da je sve to zapravo vrlo jednostavno. Također smatram da su svi "izumi" izloženi na mnogobrojnim *Inovama* vrlo korisni i da će neki vjerojatno jednog dana postati vrlo važni u svakodnevnom životu.

Tea Brnić, 7. d

Dojmovi s natjecanja

Volim hrvatski. Književnost volim jer je tako raznolika, a gramatiku volim jer mi sve u njoj jednostavno ima smisla. Kad mi je profesorica spomenula natjecanje, nije bilo dvojbe hoću li ići. U početku sam pokušala hrvatski jezik kombinirati s ostalim predmetima i planirala sam ići na još neka natjecanja. Ali, hrvatski me počeo zanimati sve više, pa sam ostala samo na tom predmetu. Na dodatnim sam satima slušala i pratila, ali mislila sam da će to biti jednostavnije. Nije bilo. Netom prije natjecanja na školskoj razini, shvatila sam koliko je sve to ozbiljno i prestrašila sam se. Dala sam sve od sebe. Završila sam na prvom mjestu u školi (od sedmaša), saznala sam da sam prošla! Profesorica me o tome obavijestila mobitelom u petak navečer. Nisam mogla vjerovati! I tek su onda počele prave pripreme. Cijelo prvo polugodište, sati i sati dodatne nastave nisu bili ništa prema ovome sada. Znala sam s profesoricom vježbati danima i do pet školskih sati, bez prestanka. I kod kuće sam radila.

Toliko testova i sa školskih, i županijskih, i državnih razina, toliko radnih listića, bilježnica...! Toliko je vremena i truda bilo uloženo u to. Na županijskom sam se natjecanju pokušala opustiti i skoncentrirati. Uvjeravala sebe da je to samo test i da to sve znam. Slušala sam savjete profesorica i stvarno se nadala da će sve proći dobro. I prošlo je – više nego dobro! Trinaesto mjesto na županijskom natjecanju stvarno je nešto čime se treba ponositi. Provela sam se prekrasno. Ostale su mi mnoge lijepe uspomene; neke kao sjećanje, a neke i materijalne. Prije početka pisanja testa, dobili smo blok, kemijsku olovku i karticu s imenom. Sve to još uvijek čuvam. Bilo je to 2. ožujka u OŠ Špansko Oranice. Natjecanje mi je puno pomoglo. Hrvatski jezik mi je sada puno lakši nego što mi je bio prije. Nema sumnje, pokušat ću i sljedeće godine i od sebe očekivati još više.

Dorotea Gorupić, 7. a

OŠ Sesevetska Sela na tradicionalnom Sesevetskom fašniku

Tradicionalni Sesevetski fašnik, održan je u Sesevetama, 19. veljače 2012. Na Fašniku su sudjelovale osnovne škole i vrtići sesevetskog kraja, predstavljajući se pjesmom, plesom i šarenim i zanimljivim maskama. Među njima su bili i učenici naše škole koji su se predstavili pjesmom (zbor 1. i 3. razreda) i plesom (ritmika 1. i 2. razreda).

Priredila: Jasminka Španić, dipl. učitelj

Porin za najboljeg novog izvođača godine

Jednostavan i samozatajan, "maestro" Gudelj...

S članovima benda na dodjeli Porina

Ante Gudelj, profesor je glazbene kulture u našoj školi. Završio je osnovnu glazbenu školu na glasoviru nakon čega je osnovao lokalni bend u kojemu je pet godina svirao uglavnom rock glazbu. Nakon završene gimnazije upisao je Umjetničku akademiju u Splitu, smjer glazbena kultura, gdje sljedeće četiri godine nastavlja svirati glasovir. Uz to je svirao trubu u puhačkom orkestru, gdje se zadržao jedanaest godina.

Nakon završetka studija kratko djeluje u srednjoj glazbenoj školi kao profesor povijesti glazbe, sklada za klape i piše aranžmane za puhački orkestar. Ipak, ljubav prema pop rock glazbi je bila veća te prije dvije godine prelazi u Zagreb gdje se zapošljava u osnovnoj školi i upisuje poslijediplomski studij iz elektroničke glazbe na Glazbenoj akademiji u Zagrebu. Studij je uspješno završio u ljeto 2011., stekavši nova znanje o načinima proizvodnje zvuka i tretiranja zvuka električnim putem.

Skromnog i samozatajnog, jednostavnog u nastupu i ophođenju, jedva smo ga uspjeli nagovoriti na jedan kratak razgovor. A dok se „Selce veselce“ već polako spremalo u tisak, 5. svibnja 2012., na 19. dodjeli diskografskih nagrada *Porin* u riječkoj dvorani Zamet, saznali smo da je našem profesoru i njegovom bendu „Radio Luksemburg“, dodijeljena nagrada za najboljeg novog izvođača godine. Radujemo se njegovom uspjehu!

Škola

• KOLIKO DUGO RADITE U NAŠOJ ŠKOLI?

Ovdje radim već 3 godine.

• JESTE LI ZADOVOLJNI RADOM U NASTAVI?

Uglavnom jesam. Pjevam, sviram, dirigiram...

• POŽALITE LI KATKAD ŠTO STE ODABRALI KLAVIR, A NE NEKI DRUGI INSTRUMENT?

Ne. Mislim da je klavir najpraktičniji je za bavljenje glazbom.

• KOJA VAM JE NAJTEŽA PJESMA KOJU STE SVIRALI?

Prva pjesma mi je bila komplicirana zato što sam bio početnik i nisam još znao dobro svirati.

• JESTE LI DOBILI KAKVO PRIZNANJE ILI NAGRADU ZA SVOJ RAD?

Od Hrvatskog sabora dobio sam priznanje za više od 10 godina sudjelovanja u širenju hrvatskog amaterizma jer sam preko 11 godina u puhačkom orkestru.

Radio Luksemburg

12. KAKO SE OSJEĆATE U BENDU? JESTE LI PONOSNI NA TO ŠTO SVIRATE U NJEMU?

Da. Jesam, ponosan sam, drago mi je što sviram i što imam još jednu zanimaciju osim škole. Glazbenik nikad ne može ostati samo na jednom poslu - to ćete i vi vidjeti.

• KAKO USKLADUJETE ŠKOLU I BEND?

Može se uskladiti kad se vrijeme pravilno rasporedi.

• JESU LI PROBE NAPORNE ILI TEŠKE?

Naporne jesu; sviramo dva do tri sata, ali kad nešto volite, i nije tako teško.

• KAD STE POSTALI ČLAN BENDA?

Član benda sam postao početkom prošloga ljeta. Vidio sam preko oglasa da traže klavijaturista za bend. Isprva nisam imao nikakva očekivanja, to mi je bilo kao nešto sa strane-razonoda, ali odjednom smo snimili album, spotovi se vrte na TV-u... Malo nas je zatekao taj nagli uspjeh!

• KOLIKO STE PJESAMA SNIMILI DOSAD?

Na CD-u je 10 pjesama s tim da ćemo ići na turneju s Davorinom Bogovićem (bivši član grupe Prljavo kazalište) i predstaviti naše autorske pjesme.

• HOĆE LI VAM TO BITI PRVI NASTUP UŽIVO?

Ne. Imao sam i jedan bend s 15 godina, ali nastupao sam i kao mali u rodnom Imotskom.

• JE LI TEŠKO SNIMATI SPOT?

Pa... I je i nije. Našem pjevaču Nikoli, primjerice, nije teško jer ima još jedan bend i navikao je na kamere, ali netko tko je nov u tome, treba malo vremena da se snađe.

• U KAKVIM STE ODNOSIMA S OSTALIM ČLANOVIMA BENDA?

Ma super! Malo mi je u početku bilo nezgodno zato što ih nisam poznavao, no brzo smo se sprijateljili tako da je sad sve odlično: slažemo se i uživamo u glazbi.

• NA YOU TUBE-U IMATE OKO 250 000 "KLIKOVA" ZA SINGL Ako nemam te, BILI STE NA HRT-OVOJ LJESTVICI..

Da. Preko ljeta smo tri tjedna bili prvi na ljestvici i još ne silazimo s ljestvice... Jako smo zadovoljni.

• KAKVI SU VAM CILJEVI, ŠTO ŽELITE POSTIĆI?

Pa, ne znam... Zatekao nas je uspjeh. Na prvom nam je mjestu baviti se glazbom, svirati, raditi što bolje pjesme koje

će se svidjeti publici. Polako radimo na drugom albumu i nadamo se da će prvi biti uspješan.

• **TKO PIŠE TEKSTOVE ZA BEND?**

Tekstove piše naš gitarist Beli. On je autor i teksta i glazbe svih pjesama, a aranžman je radio Srđan Sekulović Skansi. To je dobar, mladi producent koji je radio s Dinom Dvornikom, Massimom... Iako je mlad, jako je talentiran.

• **KAKO VAM SE SVIĐA IME BENDA, TKO GA JE OSMISLIO?**

Ime su osmislili članovi benda. "Radio Luksemburg" se prije zvao "Kultura", ali dolaskom novih članova ime je promijenjeno. "Radio Luksemburg" je i naziv radijske postaje koja je vrtjela tada glavne hitove.

• **IMATE LI OBOŽAVATELJE?**

Imam: moji ukućani, roditelji, sestra i ostali. Drago mi je kad čujem da ljudi prepoznaju pjesme i kad kažu da su gledali spot.

Ante o svom dolasku u grupu:

Za bend "Radio Luksemburg" sam doznao preko glazbenog foruma na internetu gdje se upoznavaju razni glazbenici iz Hrvatske i ostalih zemalja regije. Za oglas klavijaturista sam se javio ponajviše zbog imena benda. Naime, pretpostavio sam da se radi o bendu u kojem su stariji i "ozbiljniji" glazbenici, budući da mlađe generacije i ne znaju što je bio Radio Luksemburg u svoje vrijeme. I tako je krenulo... Upoznao sam se sa Zoranom Belošom, tekstopiscem i skladateljem naših pjesama s kojim sam se složio na "prvu", a zatim s ostatkom benda i vidio da će biti ugodno raditi i svirati s njima. U početku nisam imao ambicije da će to sve prerasti u ono što je danas i što će biti. Imali smo super skladbe i jako dobrog producenta - Srđana Sekulovića - Skansija s kojim je uspjeh bio samo pitanje vremena. Pjesma "Ako nemam te" izdana je na ljeto 2011.g. i od tada se strelovito vinula na vrh hrvatskih radijskih top ljestvica te postala hit koji će pomoći da šira publika sazna za ime "Radio Luksemburga" te je cijelu godinu ostala u vrhu top ljestvica. Album "U boji" još tada nije bio gotov, ali su pjesme već bile pri samom kraju tako da je album izašao krajem studenog 2011.g. Na tom albumu našlo se još pjesama koje su izborile svoje mjesto na top ljestvicama i koje su potvrdile kvalitetu i uspjeh ovog benda. To su: Tvoje boje, Kad sam te poljubio i Hrabri se ne lome. Uskoro bi trebao izaći i spot za pjesmu Kad sam te poljubio. Nakon svih ovih uspjeha došla je i glavna.....nominacija za Porina za najbolji novi bend u Hrvatskoj!

Naš prof. Ante u elementu...

Blic pitanja:

vanilija / **čokolada**
 crno / **bijelo**
 igrani film / **dokumentarni film**
 drama / **komedija**
 domaće / **strano (glazba)**
 Mozart / **Beethoven**

Ugostili smo najveću mladu nadu hrvatskog nogometa

Mateo Kovačić s nama na "poznatom terenu"...

Pitali smo...

Hrvatski nogometaš, vezni igrač Dinama i najmlađi kapetan

u povijesti toga kluba, najmlađi strijelac HNL-a, nakon utakmice protiv Real Madrida posjetio je našu školu koju je i sam pohađao. Tom prigodom zamolili smo ga za razgovor.

- *Upravo si se vratio iz Madrida. Možeš li ukratko prokomentirati utakmicu s Realom ?*

To je bilo dobro iskustvo. Igrali smo protiv jedne od najvećih momčadi. Drago mi je što sam istrčao na tom terenu, jednom od najvećih na svijetu. Evo, sretni smo, zadovoljni, poraz nas je malo rastužio, ali nema veze, idemo dalje.

- *Koliko ti u nogometnoj karijeri znači igranje u ovogodišnjoj Ligi prvaka? Koji bi utakmicu izdvojio i zašto?*

Zadovoljstvo je igrati uz momke koji su već igrali u Ligi prvaka. Nadam se da ću igrati i iduće godine. Od utakmica bih izdvojio ovu protiv Madrida jer je to nešto posebno što se doživi možda samo jednom u životu.

- *Kada je počelo tvoje zanimanje za nogomet?*

Počelo je u drugoj godini života kada sam u svakom predmetu vidio loptu. S pet godina mama me ućlanila u klub. Tako sam stigao do ovamo gdje sam i sad, i drago mi je zbog toga.

- *Možeš li nam ukratko ispričati kako je tekao tvoj nogometni put?*

Mama me odvela na prvi trening. Kasnije sam nastavio sam ići na treninge. Igrao sam u Linzu, to je jedan mali klub u Austriji, do dvanaeste godine. Onda sam se preselio u Zagreb i počeo igrati u Dinamu gdje sam već pet godina, a nadam se da ću ostati još i duže.

- *Imaš li neke posebne pripreme prije važnih utakmica?*

Meni je bitna vjera pa je molitva uvijek dobrodošla.

- *Za koji bi europski klub volio igrati i zašto?*

Volio bih igrati za Real. To je jedan od vrhunskih klubova. I moj veliki san. Kao što svaki nogometaš ima neki svoj san, imam ga i ja.

- *S obzirom na to da si među najmlađim igračima Dinama, kako se ostatak momčadi, dakle, oni "stariji", odnose prema tebi?*

Oni se prema meni odnose kao prema mlađem bratu. Stvarno me poštuju, cijene... Budući da sam mlađi, nekada sam im i dosadan. Ali inače su mi kao starija braća, štite me i uvijek su tu za mene.

- *Koga bi među suigračima izdvojio?*

Izdvojio bih Kelavu i Vidu s kojima se skoro svaki dan družim. Njih dvojica me stvarno paze i čuvaju.

Trpi li tvoj privatni, obiteljski život zbog sportskih obveza?

Sigurno da nekad trpi. Na primjer, ne mogu uvijek izaći s prijateljima van, do deset-jedanaest moram biti u krevetu... Kada imaš djevojku, ne možeš se niti s njom uvijek naći. Naravno, i škola pati. U školu uspijem otići svega možda jednom u dva tjedna napisati neke važnije ispite. Profesori mi stvarno izlaze u susret tako da im zahvaljujem.

- *Tko su tvoji uzori – u privatnom i sportskom životu?*

Nemam posebne uzore. Možda je to moj tata. On je osnovao našu prekrasnu obitelj i uvijek je uz nas.

- *Koliko ti je važne podrška obitelji? Dolaze li na tvoje utakmice?*

Roditelji i dvije mlađe sestre su mi se preselili u Austriju tako da se

- 14 • *Koliko puta dnevno treniraš? Opiši nam jedan svoj radni dan?*

Imam jedan ili dva treninga dnevno (češće dva nego jedan). Moj radni dan počinje ustajanjem oko osam, doručkujem te odem na trening. U devet sati (sat vremena ranije) moramo biti na treningu. Poslije treninga imamo zajednički ručak. Onda se družimo sve do popodnevnog treninga. Nakon tog treninga vratim se kući, nekad odem na misu, a nakon toga na spavanje.

BLIC PITANJA:

Real ili Barcelona? Real.

Ronaldo ili Messi? Messi.

Trening ili druženje s prijateljima? Trening.

Knjige ili stripovi? Stripovi.

PES ili FIFA? FIFA.

Najveća želja? Biti zdrav, ostati ovakav kakav jesam i napraviti nešto lijepo u životu.

Najveći strah? Strah od neuspjeha.

ne vidim baš previše s njima, možda samo jednom u pola godine. Ja sam ovdje sam, ali se čujemo telefonom. Oni dolaze samo na bitne utakmice kao što je ova s Realom. Ali na domaće baš i ne dolaze.

- *Je li ti u početku bilo neobično vidjeti vlastito ime u novinama, čuti komentare na radiju i na televiziji?*

Naravno da je bilo neobično kad ujutro otvoriš novine i vidiš sebe, ali mislim da treba biti jak i shvatiti da je to realnost. Ja sam to shvatio i više ni ne čitam novine jer me to ni ne zanima. Naravno da je lijepo vidjeti svoje ime, ali treba biti oprezan.

- *Jesi li se ikada okušao u nekim drugim sportovima?*

Nisam. Naravno da volim kao i svatko drugi otići igrati tenis ili košarku, ali da sam baš probao nešto osim nogometa, nisam.

Nogomet mi je uvijek bio na prvom mjestu.

- *Da nisi započeo nogometnu karijeru, kojim bi se poslom bavio?*

Naši novinari u dobrom društvu

Stvarno ne znam. Mislim da bih nastavio školovanje, upisao neki fakultet, ali nešto određeno ne znam. Nogomet mi je oduvijek na prvom mjesto tako da nisam o tome razmišljao.

- *Da možeš biti netko drugi na jedan dan, koga bi izabrao?*

Izabrao bih nekoga od vas školaraca i vratio se u dane osmog razreda koje sam proveo ovdje u školi. To je stvarno lijepo jer u školi stječeš možda i prve ljubavi, nove prijatelje, pišeš ispite znanja... Škola je definitivno jedno od ljepših životnih razdoblja.

- *Kakvu glazbu slušaš?*

Slušam house glazbu. To mi je draga vrsta glazbe. Kad

... saznali smo

sam na putu, stavim slušalice i slušam i stranu i domaću.

- *Kako bi prokomentirao predrasudu koja kaže kako nogometaši slušaju narodnjake?*

Sigurno da neki nogometaši vole narodnjake, neki strane pjesme. Svako ima svoj ukus. I ja poslušam neki dobar narodnjak, ali to ovisi o svakome posebno.

- *Znamo da si aktivan u našoj župi. Koliko ti vjera znači u životu?*

Vjera mi puno znači. U nogometu i životu općenito. Vjera mi je na prvom mjestu, ispred nogometa. Stvarno mi je drago kada imam vremena otići na misu, nekada znam i ministrirati. Misa me često smiruje od stresa i drago mi je što su me roditelji tako odgojili.

- *Znamo da si pohađao našu osnovnu školu. Jesi li zadovoljan postignutim uspjehom?*

Naravno da sam zadovoljan. S obzirom na to da sam došao iz Austrije, hrvatski mi je slabije išao tako da su mi profesori maksimalno izlazili u susret i zahvalan sam im na tome. Ovdje sam stekao mnoga iskustva i prijatelje. Ovo mi je jedna od najdražih škola u kojima sam bio.

- *Koji ti je predmet, osim tjelesnog, bio najdraži?*

Volim matematiku. Tu moraš malo uključiti mozak. Svi ostali predmeti su manje više samo učenje dok je matematika vježba, a to mi se više sviđa.

- *Pamtiš li neke učitelje? Možeš li nekoga izdvojiti?*

Svi su učitelji bili dobri prema meni. Izdvojio bih svoju razrednicu, prof. Mihaelu Boltek. Njoj bih poželio svu sreću. Ona me uvijek tretirala kao sportaša i na tome sam joj zahvalan.

Započet ćemo neozbiljno - ozbiljnom idejom!

DA SAM JA UČITELJICA

U našoj se školi rađaju i odrastaju pravi, mali umjetnici. Vole i znaju crtati, vole i znaju svoja razmišljanja i doživljaje posložiti u

Sara-Mari Klepić, 1. a

riječi. Prošetajmo ovom rubrikom i promotrimo što su, za čitatelje našega lista, pripremili najmlađi među njima a i oni nešto stariji, ozbiljniji koji prate školu od njezinih prvih dana.

Hmmm... Da sam ja učiteljica... Da sam ja učiteljica, svijet bi bio BOLJI!!

Ovako bi nekako izgledao:

Kada bih krenula na posao, šetala bih sporo do škole, bez žurbe. Ako mi se ne da na posao, ostala bih kod kuće i spavala. Bila bih profesorica kemije. Kad bi mi đaci bili zločesti, spalila bi im obrve. Samo se šalim Kad bi bili dobri, vodila bi ih u kino (za razliku od naše raske), zoo vrt, na more, po raznim gradovima, muzejima... Ako bi nekome bilo dosadno na nastavi, okrenuli bismo se zabavnijoj strani. Radili bismo POKUSE. Svi vole pokuse. Pokusi su.. To suu... Ma ne znam točnu definiciju ali ih SVI vole. Imala bih jako puno smisla za humor. Učenici bi mogli sjediti s kime i gdje hoće.

Zapravo, ne bih bila tako blaga. Ponekad bismo i učili, ali ZABAVA bi bila na prvom mjestu. Ako bi me netko trebao, našao bi me u kantini. Tko ne bi imao šalabahter, dobio bi jedinicu za cijelu godinu, BEZ mogućnosti ispravka. Kad bih ja bila učiteljica ... tako bi to nekako izgledalo.

Ali, kako mi se sada čini, N I K A D A neću biti profka. Al' eto, neka je zapisano.

Sara Romić, 7. a

...

Škola naša već ima godina pet,
za nju je još nov taj veliki svijet.
Ona učenike rado prima,
u njoj sve, baš sve štima.
Ona je velika i bijela,
prekrasna je ona meni cijela.
Nekima se baš i ne sviđa, pa je i ne vole,
ali s vremenom je zavole.
Od ponedjeljka do petka u njoj svi se žure,
a oni koji kasne na sat trče, jure.

Lucija Rašić, 5. b

Dejlja Tiganj, 4. d

Jesen u šumi

Jesen nam se došuljala s puno šarenih boja i hućecim vjetrom.

Svi hrastovi više nemaju tako gustu krošnjju i puno njihovih plodova je stresao vjetar. Lišće je također već na tlu, a borovi vijugaju kao da plešu. Medvjed brunda u snu, jež se kotrlja po šarenom tlu i na svoje bodlje ubada jestive plodove. Gljive proviruju čeznući za suncem koje se već sakrilo negdje u oblacima.

Vjetar zavija donoseći zimu u naše domove.

Ema Petrić, 4. b

Tomislav Ivanković, 1. b

Leteći razred

Pao je mrak i
Fran je postao Frank.
Učiteljica je postala čokolada,
a moja najbolja prijateljica linolada.
Ponoć tmurna već je tu,
Ema liže lizalicu u snu.

Ostali svi, u žabe se pretvorili
i Frankove tregere pojeli.
Leteći razred sve je bliže,
Kristina sve brže sladoled liže.
Nina se u kokoš pretvorila
i na kokošjem jeziku govorila.
Ja sam se u vješticu pretvorila
i *Leteći razred* obradovala.

Helena Španić, 4. b

Laura Bokuljić, 1. b

Moja škola

Moja škola je meni kao drugi dom.
 Ona je meni život moj.
 Ona je ponos moga mjesta,
 ona je cvijet našeg uspjeha.
 Moja škola ponosno stoji,
 dane i godine broji.
 Broji pet ponosnih ljeta,
 pet ljeta velikog uspjeha.

Fabijan Pobi, 5. b

Sven Barac, 4. d

MORE

Nemoj u mene bacati smeće
 jer nitko se tada kupati ne će.
 Plivaj i roni, otkrij moj svijet,
 vidjet ćeš, on je vrlo lijep!
 Čuvaj me i pazi
 dok čisto sam još,
 a smeće lijepo baci u koš.

Ema Petrić, 4. b

Plivam, plivam svaki dan, plivam i kad mi je rođendan. Katkad se
 umorim, tada zaštanem i odmorim. Oko mene sve je plavo, u morskoj
 vodi plivati je zdravo. lako u vodi nisam stanarka jedina, kod mene nema nikada sudara.
 Volim svoje more i sva bića u njemu koja ga tvore. Svaki dan srećem alge, koralje, tune,
 morske pse sve ih pozdravim i pitam: "Kako ste?". Morski psi ne odgovore samo
 mrko pogledaju i nastave. Brr, bojim se.
 Pogledajte! Parajla ni je
 melena i raskošno
 obojena. Vauu,
 baš ni je
 lijepa.

Tekst i ideja: Marijan Tadej Čorluka, 6. b

Grafička obrada: Mario perić, 7. a

Ljubav budi u nama ono
najbolje i najvrijednije...

Nikolina Filipović, 7. c

U životu ništa nije jednostavno. U svakom čovjeku
postoji barem malo zločestoće. Ako si uspješan, zavide
ti; ako si neuspješan, misle da si budala. Ako napraviš
glupost, svi će to znati i pamtiti... Ali svatko
predstavlja sebe.

Šimo Marić, 7. c

Iva Barun, 1. b

Nekad znam školu nazvati i
plavim telefonom. Zovem ju tako
jer ponekad uistinu zna biti tvoj
spas. Na primjer, kada imamo
neki problem koji ne želimo reći
starcima, možemo se za pomoć
obratiti profačima...

...mnoga djeca mrze školu, ali
kada odrastu, sigurna sam,
plakat će za školskim danima.

Kristina Matekalo, 7. d

Ipak, kad se sve zbroji, mislim
da nitko ne može zamisliti život
bez škole. Jer kako ona poslvica
kaže: „Od kolijevke pa do groba
najljepše je školsko doba!“

Petra Špiranec, 7. d

Sven Barac, 4. d

Sve u svemu, škola uopće nije
loša. Kako bih mogla najbolje
dane dosada proživljenog života
svrstati pod nešto loše? Nema
šanse!

Paula Rubčić, 7. d

Zapravo, uz Pepi, Kiki, Baku,
Pupija, Antu, Franju, Šimuna,
Čabraju i ostatak mojeg, u
najmanju ruku, osebujnog
razreda i nije tako loše u školi.
Štoviše, mislim da FAKAT
VOLIM ŠKOLU!

Tea Brnić, 7. d

Ljubav može promijeniti svijet

Tjedan dana Bog je stvarao naš dom, planet Zemlju, a na kraju je odlučio stvoriti najsavršenije biće – čovjeka. Dao mu je sve što mu je bilo potrebno, sve što je mogao poželjeti. Čovjek nije poznavao zlo, samo dobro i ono najdragocjenije, *ljubav*. Postojao je samo jedan jedini uvjet koji je čovjek prekršio zbog one najgore i najtrulije osobine u čovjeka – *pohlepe*. Za tu će pogrešku plaćati milijuni naraštaja nakon njega...

I dan danas, još od pamtivijeka, ljudi ratuju, mrze, nasilni su, sebični i pohlepni. Ono najvažnije, a to je ljubav, potisnuto je... Ljudi najčešće ne ljube svim srcem svakoga, već je njihova ljubav rezervirana samo za najmilije. Jedino djeca, onako nevinna i čista, imaju tako čist i jednostavan pogled na svijet, a ljube svakoga... Nažalost, prisiljena su odrasti i svakim danom u njima raste pohlepa i sve više postaju dio ovog mračnog, kapitalističkog svijeta, gdje je rijetko koga briga za ikoga osim sebe... Mnogi skapavaju, nemaju krova nad glavom, umiru na bojišnicama, postoje ljudi kojima srce zastane od tuge, no ima i onih koje nije briga jer su preozbiljni, prerano odrasli i više, ni duboko u srcu, ne prepoznaju ono što nam je Bog tako nesebično darovao da širimo dalje – beskonačnu ljubav koja ne košta ništa, ali vrijedi neprocjenjivo... Što bi bilo kada bi svi zadržali nevin i jednostavan dječji pogled na svijet pun ljubavi? Što kada bi svi bar duboko u srcu ostali djeca? Bi li vojnici nasred stratišta podijelili obrok? Bi li obitelj primila beskućnika da prenoći? Bi li svijet bio bolji, bi li postojala mržnja ili bi bila zamijenjena neprocjenjivom ljubavlju? Što kada bi svi spoznali bogatstvo ovog zemaljskog života, neograničenu veličinu ljubavi i ljepotu svega što nas okružuje? Što kada bismo se svi veselili malim stvarima? Što ako?... Ne smijemo stalno zapitkivati "što ako?" Moramo nešto poduzeti, poslušati srce, a ne oglušiti se...

Širiti ljubav, činiti dobra djela – neprocjenjivo!, *Where is the love?*", koliko god to otrcano zvučalo, poslušajmo srce i saznat ćemo...

Klara Kamenar, 8. c

Život nije generalna proba

Život nije generalna proba! Kada smo se rodili, kao da smo došli na pozornicu, samo što život nema uopće nikakve probe, nego odmah počinje izvedba.

Ima mnogo lijepih, ali i groznih stvari koje će nam se događati kroz taj život. U životu ima mnogo uspona i padova. Također, činimo i mnogo pogrešaka koje ne možemo nikako ispraviti, ali svakako možemo iz svake pogreške koju načinimo izvući pouku koja će nam koristiti u životu.

Život je pun strahova. Bojimo se da će nam se svakoga časa nešto loše dogoditi. Što se tiče raznolikosti života, ne živimo ga svi jednako. Nisu svi prsti na ruci isti, niti su sve boje iste, pa tako ni svi ljudi nisu isti. Jedinstveni smo i svi imamo nešto bez čega ne možemo. Najveća ljudska pogreška je strah od drugih ljudi – kada im se bojimo prići i ne želimo razgovarati s njima. Ali ipak, za sve postoji druga prilika, za sve treba imati nade, jer kako se kaže – nada umire zadnja! Uvijek kada padnemo, možemo izabrati hoćemo li ponovno ustati. Život je teška igra koju možemo odigrati dobrim namjerama, željama i snažnom voljom! Život će završiti svatko, ali neki će ga završiti lijepo, a neki loše. Ako činimo dobre stvari, bit će nam lijepo, no činimo li loše, bit će nam kako zaslužujemo. Ljudi kažu: *Dobro se dobrim vraća*, ili: *Tko pod drugim jamu kopa, sam u nju pada*. Život je apsolutno nepredvidljiv.

Zato kažemo da život nije generalna proba, jer kad završimo sa životom, novog početka nema.

Silvestar Mišerić, 8. d

Tko leti najviše, vidi najdalje

Tko leti najviše, vidi najdalje, pada najjače.

Često, ljudi sebi postavljaju ciljeve previsoko, a onda se razočaraju kada do tih ciljeva ne stignu, ili se dogodi da u ostvarivanje previsokih ciljeva krenu sa stavom: "Ja to ne mogu", ali zapravo tek onda svoje ciljeve nikada ne će ostvariti. Vjerujte mi, znam. Da sam ja s takvim stavom krenuo, nikada se ne bih popeo na krov kuće ili napravio gitaru niti je naučio svirati. Ali treba biti ambiciozan.

Ambicioznost je vrlina, ali isto tako može postati i mana. Ako zbog ambicioznosti postanete lopov ili ubojica, bit će to mana, ali za njih same, bit će vrlina jer će ih tjerati da ne naprave grešku.

I u ljubavi treba biti ambiciozan, treba uživati. Ljubav ne smije postati opterećenje jer to onda nije više ljubav. Mnogi ljudi ne razumiju da nije bitno koje si vjere, kako izgledaš, koju glazbu slušaš, ali zapravo se boje... Boje se jer ne razumiju da smo "ispod kože" svi jednaki.

Letjeti među oblacima, otvorenog pogleda, bez granica – predivno je. Takva je ljubav: tjera nas naprijed, činimo stvari koje se prije nismo usudili učiniti - zato glasujem za svijet sazdan samo od ljubavi! Jedino će tada ljudi moći živjeti zajedno, bez svađa, mržnje i uništavanja. Tada će cijeniti prirodu i priroda će cijeniti njih.

Život će te puno puta "baciti na koljena", ali se ti tada digni i dokaži da možeš uspjeti. Samo moraš vjerovati u sebe!

Filip Friščić. 8. c

Lara Rašić, 3.c

Terenska nastava četvrtih razreda**Pet morskih dana**

Svi 4. razredi naše škole, 19. rujna 2011., uputili su se Dugu Uvalu kraj Pule. Po nas su došli luksuzni autobusi. Svi smo se osjećali kao da nam je 18 i da smo samostalni. Dok smo odlazili, mahali smo roditeljima i veselili se Dugoj Uvali.

Krenuli smo od Zagreba prema Puli. Prvo smo vidjeli Karlovac, a nakon njega smo zaspali. Neki su se igrali, sve dok nismo došli u Gorski kotar. Tamo nam je bilo hladno, kao da se zimi kupamo u Jadranskom moru.

Dejla Tiganj, 4. d

Nismo ni mislili da će nam biti tako hladno. Bili smo sretni što smo se vratili u autobus, oprostite, *luksuzni autobus*. Također nam je bilo lijepo što smo svoja dva sendviča smjestili u svoj želudac i ohrabрили ga sokom. Bili smo umorni i stalno ispitivali učiteljicu, znate, kao Papa Štrumpf s malim štrumpfekima: "Jesmo li stigli, Papa Štrumpf?" – "Ne, djeco, još samo malo." Nakon 25 minuta ponovilo smo svoje pitanje: "Papa Štrumpf, jesmo li stigli?" – "Ne, djeco, još samo malo." Bili smo ustrajni, pa smo i treći put ponovili isto pitanje, ali nakon trećeg puta, papa Štrumpf je puknuo i rekao: "JOŠ PUNO!!!!!!!!!!!!!!" I nakon par zavoja stigli smo u blizinu Pule, u hostel "Cvrčak". Bilo nam je super! Nakon ručka raspremili smo kufere i razgledali smo plaže, igrališta, suvenirnice... Sutradan smo pošli na Brijune. Bilo nam je lijepo. Vozili smo se vlakićem po Brijunima i vidjeli smo stado jelena, srna i košuta koje su prelazile cestu kako bi preplivale more do Malog Brijuna. Vidjeli smo puno životinja kao u ZOO-vrtu. Čak smo vidjeli i jednu slonicu koja se zvala Lenka. Bila je prekrasna. I oči su joj sjale od sreće što je djeca vole. Nakon vožnje i razgledavanja išli smo u muzej u kojem smo vidjeli preparirane životinje koje su uginule prirodnom smrću te se vratili u hostel "Cvrčak".

Posjetili smo Arenu i Akvarij u Puli. U Akvariju smo vidjeli mnogo ribica. Tamo je i jedini centar u Hrvatskoj za pomoć kornjačama i jedna suvenirnica u kojoj smo ubacivali novac za pomoć kornjačama. Nakon Akvarija, uputili smo se u Arenu. Tamo smo vidjeli amfore u kojima se u davno vrijeme prenosilo ulje. One su danas zakonom zaštićene. Sutradan smo išli u Rovinj. Tamo smo vidjeli MINI CROATIJU i LIMSKI KANAL. I tamo nam je bilo lijepo...

Tako mi je bilo žao što smo morali poći kući, ali sam sretna što smo se kupali. Da, dobro ste me čuli: kupali smo se. I svaku smo večer imali disko i zabavljali se. Bilo mi je presuper, predivno i precool!

Posjetili smo Interliber na Zagrebačkom velesajmu

U svijetu knjiga

Veseli novinari neposredno prije književnog susreta

školski udžbenik. Nije ju bilo sram priznati da joj je najdraža knjiga Biblija te da kao mala nije voljela čitati ni pisati. Također je s ponosom izjavila da najviše voli pisati o dobroti, nestašnoj djeci, ali i o ljepoti života te da joj je najdraža njezina knjiga "Dnevnik dobrih anđela", ujedno i najnovija. Knjige je počela pisati s 28 godina. Nakon jako zanimljivog susreta, na kojem su sudjelovali i 3. razredi

Osnovne škole braće Radića, uspjeli smo dobiti i autogram na njezine knjige koje smo kupili.

Početkom studenog, točnije 10. studenog 2011. posjetili smo sajam knjiga na Zagrebačkom velesajmu – *Interliber*. Povod je bio vidjeti i upoznati se s velikim brojem knjiga hrvatskih, ali i stranih pisaca. Bilo je tu uistinu različitih knjiga: od romana, preko rječnika pa sve do običnih slikovnica za djecu, tako da je svatko mogao naći nešto za sebe. Zanimljivo je, ali ne i čudno to što je taj sajam posjetilo uistinu puuuno ljudi. To je bio i jedan od razloga zašto je atmosfera bila ugodna i opuštena.

U društvu Sanje Polak

No, to nije sve. Naša novinarska grupa iskoristila je priliku i prisustvovala književnom susretu sa Sanjom Polak. Za one koji ne znaju, Sanja Polak je autorica dječjeg romana "Dnevnik Pauline P." jer je htjela potaknuti učenike svojeg razreda (naime, Sanja je učiteljica) na čitanje. Sanja je napisala ukupno šest romana za djecu i

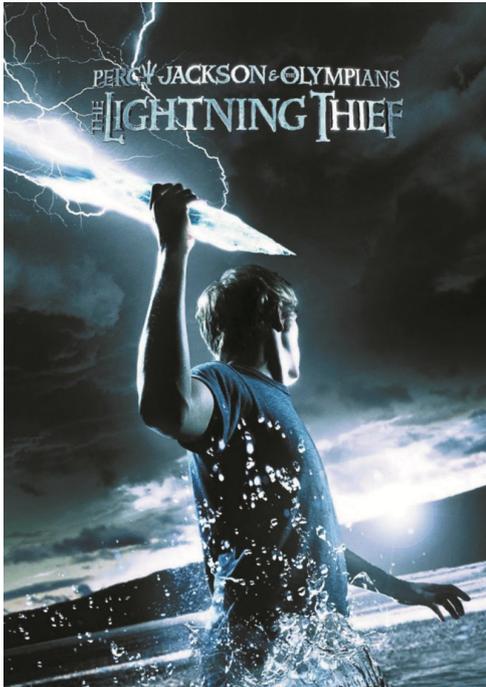
Kristina Matekalo, 7. d

Maja-Rozalija Gusić, 4.b

Pročitali smo...

Rick Riordan: Kradljivac gromova

Dakle, što reći o knjizi Kradljivac gromova? Ovo je fantastična knjiga za sve one koji vole priče iz grčke mitologije. Glavni junak Percy Jackson se bori protiv Minotaura, Meduze,... No, evo ukratko cijele priče.

Glavni junak je već spomenuti Percy koji kroz slijed nemilih događaja saznaje da je polubog, sin Posejdona, boga mora. Njegov najbolji prijatelj je zapravo satir (njegov zaštitnik). Percy odlazi u kamp mješanaca gdje ga treniraju za borbu protiv čudovišta. Upoznaje nove prijatelje među kojima je i Annabeth, kćer Atene. Sudjeluje u borbi kampova i odlazi u prvu potragu. Cilj? Pronaći ukraden Zeusov gromovnik, jer svi misle da ga je upravo on ukrao. Nađe na Meduzu, bori se protiv Ehidne, majke čudovišta, upoznaje svoga oca, boga mora. Susreće Aresa i vraća mu njegov štit,... Pretpostavlja da je gromovnik ukrao Had, bog podzemlja, no kada dođe u podzemlje, shvaća da je Ares kriv za nastalu situaciju. Ares, bog rata, je bio nagovoren od Krona, Zeusovog oca, da mu preda gromovnik kako bi mogao izaći iz zatvora i uništiti svijet. Na kraju se Percy bori s Aresom i vraća gromovnik.

Po mom mišljenju, ova knjiga je izvanredna, puna neočekivanih zapleta, izuzetno napeta i zanimljiva i mislim da biste je uistinu trebali pročitati.

Filip Španić, 7. d

Matthew Skelton:

Endimion proljetni

Endimion Proljetni je knjiga koja na uzbudljiv i zamršen način povezuje događaje iz prošlosti i sadašnjosti.

Govori o istoimenom nijemom šegrtu majstora Gutenberga koji je živio i radio tijekom 15. stoljeća u Mainzu. Majstor sklapa tiskarski posao sa starim prijateljem Fustom te se ovaj sa svojim šegrtom Peterom nastanjuje u Gutenbergerovom domu. U središtu svih zbivanja je tajnoviti kovčeg kojeg je Fust dovukao sa sobom. Jedne zimske noći Fust i Peter ga otvaraju. U njemu su se nalazili prazni listovi knjige koji se nisu mogli spaliti već su ugasili vatru upaljenu u kaminu. Endimion je sve to s velikim zanimanjem promatrao sa stuba. Iznenada Fustu pozli te on s Peterom ode do svoje kćeri. Tada Endimion silazi do kovčega te ga otvara. Na listovima knjige ne piše ništa. *Sve do jednog trenutka.*

To se isto dogodilo dječaku Blakeu u sadašnjosti. On na zabavi u Oxfordu spominje Endimiona Proljetnog te mu jedan profesor kaže da sutradan dođe u školu pa će razgovarati o njemu. Blake doznaje da je Endimion Proljetni ključ do knjige zabranjenog znanja i ako padne u pogrešne ruke može doći do katastrofe. Blake prolazi mnoga iskušenja kako bi doznao tajnu zašto je on dobio zadatak da bude zaštitnik. Pri kraju knjige Blake doznaje da je sjenka na koju ga je knjiga upozorila Diana. Diana zna da je Blake čuvar knjige te zarobljava njegovu sestru. Također uzima i Blakeovu torbu u kojoj nalazi Endimiona Proljetnog. Dok je Diana zaokupljena knjigom Blake trči na kat dozvati pomoć. Ipak, Diana ne može otvoriti knjigu te ga slijedi. Kako Blake ne želi da se dozna tajna, bori se zadnjim snagama i izbija knjigu iz zlih Dianinih ruku. Na kraju je završio u bolnici gdje mu profesor dolazi u posjet i priznaje da je i on bio pohlepan znanja, ali je na vrijeme shvatio neispravnost svojih nastojanja. Blakeu se knjiga vratila na čuvanje te je on počinje čitati.

Ovu knjigu bih preporučio svima. Zanimljiva je i vrlo poučna. Možda na prvi pogled izgleda kao predebela knjiga za jedanaestogodišnjaka, ali vjerujete, može se pročitati u nekoliko dana.

Endimion Proljetni je najbolja knjiga koju sam do sada pročitao.

Luka Barun, 5. b

Pogledali smo...

SVE ZBOG JEDNOG DJEČAKA

Gledala sam film *Sve zbog jednog dječaka*. Režirali su ga Paul Weitz i Chris Weitz. Glavni glumci su: Hugh Grant, Nicholas Hoult, Toni Collette i Rachel Weisz. Hugh Grant glumi Willa, Nicholas Hoult Marcusa, Toni Collette Fionu (Marcusovu mamu) i Rachel Weisz glumi Rachel.

Will je moderan, odrastao, ali nezreo muškarac koji ništa ne

radi i zanimaju ga samo

žene. Živi od pjesme koju je skladao njegov otac. Jednoga dana došao je na ideju da počne izlaziti sa samohranim majkama i tako upozna Marcusa, dječaka koji je potpuna suprotnost Willu. Meni je drago što su se oni upoznali jer će jedan drugome donijeti velike promjene u život.

Marcus je bio predmet izrugivanja u školi, a kada je upoznao Willa sve se promijenilo. Ostali učenici ga više nisu zadirkivali i počeo se družiti s najpopularnijom djecom u školi. Ja mislim da je Marcusu druženje s Willom dobro došlo jer je počeo više vjerovati u sebe. Jednoga dana Marcus se prijavio na školski rock koncert da bi usrećio svoju mamu. Marcus je pjevao pjesmu "Killing me softly". Kada je izašao na pozornicu, jako se prestrašio, ali ja mislim da nije imao zašto jer jako lijepo pjeva. Uz sav strah i tremu Marcus je počeo pjevati. Nije imao pratnju, a i zbog straha nije zvučao baš najbolje. Svi su mu se smijali, no tada je na pozornicu došao Will s električnom gitarom i počeo pjevati s Marcusom. Tada je redatelj upotrijebio

srednji plan snimanja i time izdvojio njih dvojicu i postavio ih u središte scene. Marcus se uživio i više ga nije bilo strah i nitko mu se više nije smijao. Nakon godinu dana Will, njegova nova cura Rachel, Marcus, Marcusova mama, Ellie, Marcusova prijateljica, zajedno su slavili Božić i družili se. Ja mislim da je to najbolji mogući kraj ovoga filma i drago mi je što je Will napokon odrastao zahvaljujući Marcusu.

Meni se ovaj film jako svidio jer je smiješan i zabavan. Posebno mi se svidjelo to što su se Marcus i Will upoznali i jedan od drugoga naučili puno korisnih stvari. Smatram da je film kvalitetan jer ima dobru glumačku ekipu i jako je sličan stvarnosti. Film je imao jako dobre ocjene kritičara. Glumci su bili nominirani za razne nagrade, a scenarij za *Oscara*. Preporučila bih ga svima kao dobar film za razbibrigu i opuštanje.

Osmaši za sva vremena

FOTOREP

Odlaze nam osmaši... Najstarija generacija u školi.

U posljednje vrijeme, možda i najodvažnija (u svemu 😊).

Zamolili smo ih da nam, kao takvi, kažu nešto za kraj.

Jer stvari se, možda, ipak najrealnije sagledaju na kraju prijedena puta.

Stara Marča - peti razred

Koliko god škola bila zahtjevna i naporna, uvijek je postojao način da se sve prebrodi. Iz osnovne škole otići ću kao zrelija osoba, osoba koja zna što hoće.

Ivan Gogić, 8. a

Školu ću pamti po svojim prijateljima, zafrkancijama pod odmorima, profesorima, a i našim kuharicama koje su nam pripremale tako finu *klopu*. Isto tako, pamtit ću i naše divne izlete, a od profesora najviše ću se sjećati razrednice i profesora iz povijesti zbog čestih viđanja na popravnim ispitima.

Sada mi je ipak žao što nisam više učila i što sam bila premalo zainteresirana za nastavu. Roditelji su mi uvijek govorili kako je najljepše biti u školi i nemati drugih obveza osim učenja, ali nisam marila za njihove priče... Sada znam da je škola nešto najljepše što čovjek pamti i ne zaboravlja.

Ana Gakovski, 8. a

PORTAŽA

Plitvice, Rastoke - šesti razred

U školi uvijek postoje dobri trenutci kao što su upoznavanja, igre i zafrkavanja, ali i oni loši od kojih nas često boli glava. Muče nas svi ti testovi, ispitivanja i primjedbe, ali moramo biti svjesni da će nam sve to pomoći da budemo bolji, ali i pametniji, jednoga dana.

Nekada mi je sve to oko škole znalo ići na živce, ali shvatila sam da samo moraš biti predan onome što radiš i postići ćeš što želiš. Uostalom, svi mi ovdje barem imamo priliku nešto naučiti i poboljšati svoj život, dok to neka djeca nikada ne će imati. Moramo biti zahvalni na pruženom, bez obzira na to koliko teško ponekad bilo. Jednoga dana sve će se to isplatiti i ne će nam biti žao.

Karla Antoljak, 8. a

Razmišljam da padnem razred samo kako bih još uživao u osnovnoj, ali svi će misliti da sam budala pa tako ništa od toga.

Ivan Grbavac, 8. a

Valentinovo - sedmi razred

Pomalo sam tužna, polako odlazim u odrastao svijet koji je drugačiji od ovog koji poznajem, ali sam i sretna jer me škola naučila puno stvari. Dala mi je temelje bez kojih ne možeš i trebaju ti svakodnevno.

Danijela Skoko, 8. a

Osnovnu školu pamtit ću kao nešto najbolje u životu.

Nikolina Topić, 8. a

Maturalac - sedmi razred

Osjećam se kao da sam se još donedavno igrao svojim igračkama i šarenim lego kockama. Danas se igram samo sa svojom sudbinom i mogućnošću da nešto upropastim ili krenem pravim putem. Bilo kako bilo, ne treba žaliti za propuštenim. Jedino što možemo je razmisliti o sljedećem koraku i postupiti ispravno.

Karlo Semenić, 8. b

Prije sam mislila da je škola bezveze, da je bitna, ali i nebitna. Moje se mišljenje promijenilo tek sada kada je ostalo tako malo vremena do kraja. Sada sam shvatila da ću se odvojiti od svojih dugogodišnjih prijatelja i okoline. Uvijek ću se sjećati izletâ, maturalka, odlazaka u kino i kazalište, smiješnih situacija... Nedostajat će mi sve iz moje škole, od prijatelja i profesora do učionica, dvorane i kuhinje. Osnovnu školu nikada ne ću zaboraviti.

Martina Vodopija, 8. a

Vukovar - osmi razred

Nisam sigurna hoću li slaviti ili tugovati kad završi osnovna.

Marija Renić, 8. a

Bilo je tu mnogo incidenata...

Kristijan Roso, 8. b

Školu sam mrzio, ali i volio. Bojao sam se, ali i veselio. Plakao sam, ali sam se i smijao.

Tin Skender, 8. b

Neki mi se učenici nisu sviđjeli zato jer nemaju smisla za humor, preozbiljni su i tuku se s drugima.

Goran Roso, 8. b

8. a

8. b

8. c

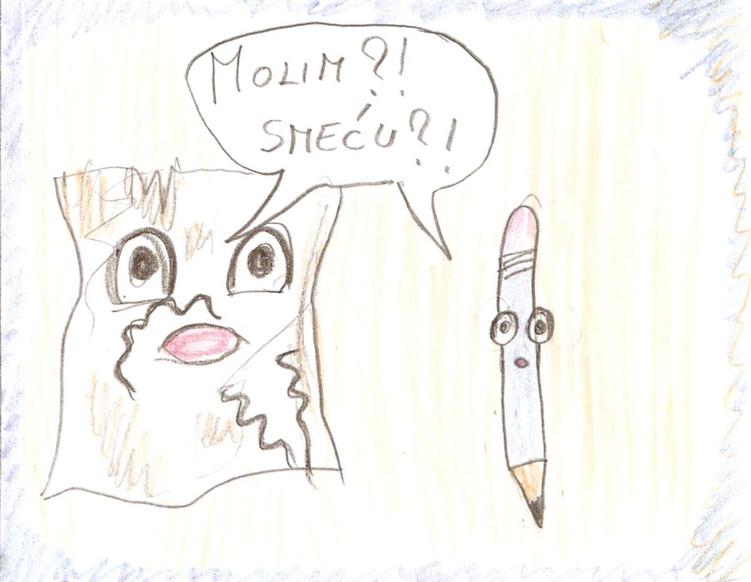
8. d

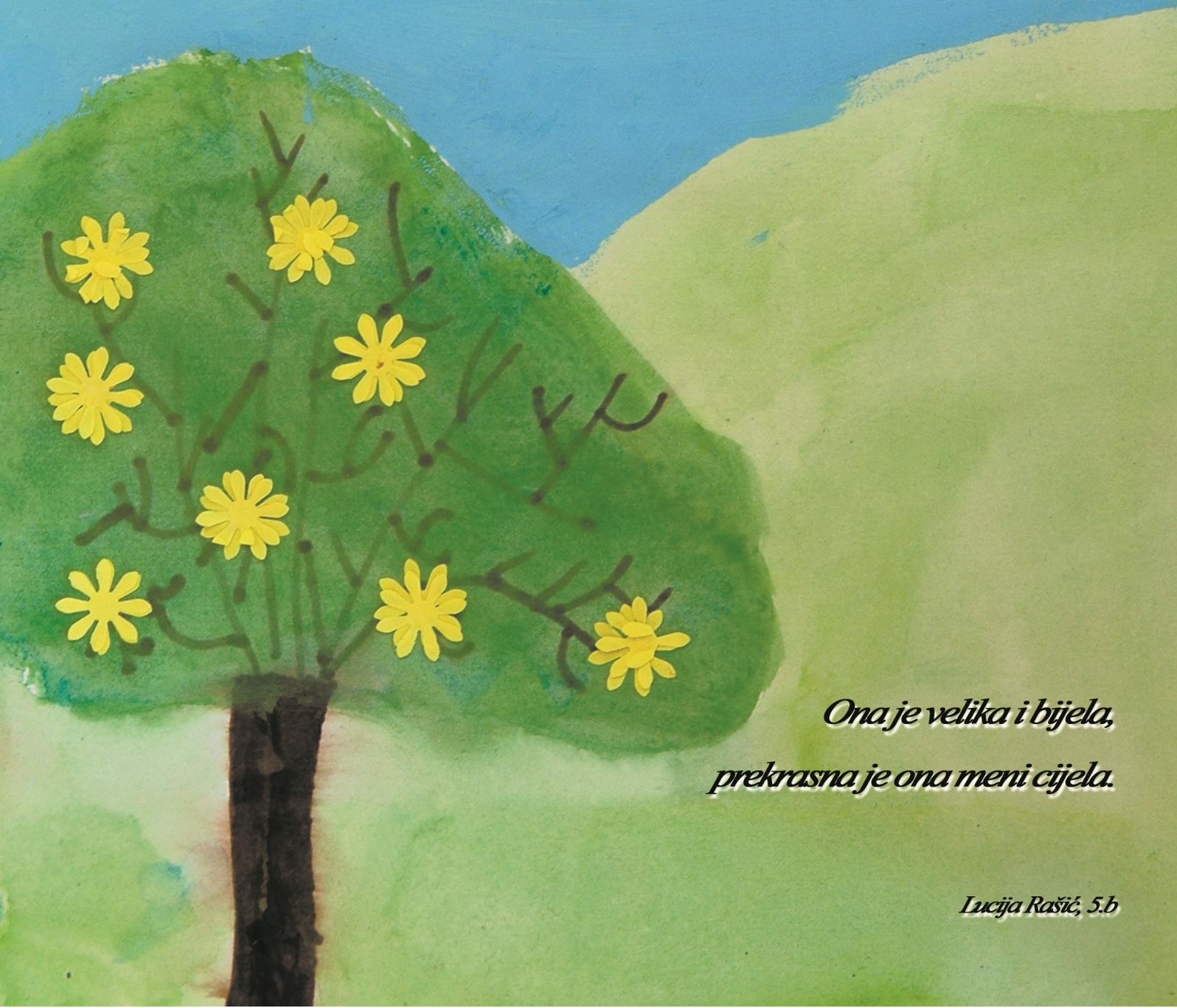
SVADAJU SE NEKORIŠTENI
PAPIR I OLOVKA...

SVADA...

Crtež: Lucija Maškarin, 5. b

*Škola naša već ima godina pet,
za nju je još nov taj veliki svijet...*

*Ona je velika i bijela,
prekrasna je ona meni cijela.*

Lucija Rašić, 5.b